

[Samuelson.]

medmindre man finder, at disse Indstillinger er saa velbegrandede, at man ikke kan gaa imod de Grunde, der anføres.

Den højtærede Minister udtalte fredeles, at der vistnok ikke var nogen Nødvendighed for at gaa videre, end man var gaaet i Fjor, ogsaa under Hensyn til, at Fangsten i Fjor havde været saa god. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen var ogsaa inde paa dette Spørgsmaal. Hertil vil jeg sige, at vel var Fangsten i Fjor meget god; Fiskemængden var overordentlig betydelig, og Fiskepriserne, der for saa vidt ikke vedkommer Fiskemængden i den Forstand, her er Tale om, var ogsaa gode. Men Fiskerne oppe hos os paastaar, at for saa vidt de havde haft Ret til at fiske inde mellem Øerne og Skærene, saa vilde de kunne have fordoblet deres Fangst, netop fordi Fisken i August Maaned trak ind mod Land, ind mellem disse Øer, saa der ikke fandtes Fisk paa Bankerne. Dertil kom, hvad jeg ogsaa nævnte før, at inde mellem Øerne har man mere Læ af Landet til at fiske, end naar man ligger ude i det mere frie Farvand. Der kan altsaa anføres mange Grunde for det af mig stillede Ændringsforslag — jeg skal ikke anføre dem alle —, der taler for, at det vilde være i allerhøjeste Grad heldigt for i alt Fald de Fiskerinteresser, som jeg repræsenterer, hvis man kunde gaa videre, end man er gaaet i Lovforslaget. Overfor Ministerens Bemærkning om, at Færingehavnen er stor nok til Skibene, skal jeg kun sige, at de færøske Fiskere, der har været deroppe, og de færøske Fiskeskippere, der har været deroppe i Fjor, paastaar nu, at den ikke er stor nok. Jeg har selv, som Ministeren meget rigtigt bemærkede, da Sagen var til første Behandling, ikke været paa Grønland, hvad jeg meget beklager. Jeg faar heller ikke Lov til at komme der i Aar; det forstaar jeg ogsaa; men det kan maaske være, jeg faar det et andet Aar. Men de Fiskere og Fiskeskippere, der har været deroppe, paastaar, at skal 100 Skibe derop i Aar, vil Havnen ikke være stor nok.

Der er fra alle Sider — bortset fra Venstres — og navnlig fra den højtærede Ministers Side rettet Henvendelse til mig om at tage mit Ændringsforslag tilbage. Jeg har allerede ved første Behandling

sagt, at jeg vilde stille dette Ændringsforslag, og paa den Foranledning, som blev givet mig den Gang, har jeg udtalt, at jeg overhovedet ikke vilde foretage noget, der kunde ligne Demonstration, eller hvad jeg vilde kalde tom Demonstration. Jeg hører ikke til dem, der vil deltage i tomme Demonstrationer. For denne Sag, der har Interesse for mig og den Kreds, jeg repræsenterer, vil jeg gøre alt, hvad jeg kan. Og da nu den højtærede Minister har udtalt, at der vil blive nedsat en Kommission eller et Udvalg til Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal, og da selvfølgelig ogsaa det, jeg her har tilladt mig at foreslaa ved mit Ændringsforslag, vil blive medtaget — det haaber jeg i alt Fald — under de Overvejelser, som man vil foretage i denne Kommission, eller de Undersøgelser, man vil lade foretage af den grønlandske Sagkundskab, vil det ikke være saa betænkeligt for mig at tage Ændringsforslaget tilbage. Jeg tilsigter kun at foretage noget til Bedste for Sagen, ikke andet. Hvis en Kommission bliver nedsat, gaar jeg ud fra, at man ogsaa fra færøsk Side faar Lejlighed til at være med i denne Kommission. Vi er jo, om jeg saa maa sige, nydende Medlemmer af den Ordning, her kan være Tale om, og vi har de allerstærkeste Interesser i hele dette Spørgsmaal.

Endvidere vilde jeg ønske, at hvis en Kommission eller et Udvalg nedsættes, denne Kommissions Arbejdstid da maa blive begrænset, saaledes at Kommissionen ikke bliver siddende i flere Aar, for i saa Fald vil den komme til at ligne det, vi i Lagtinget plejer at kalde et Begravelsesudvalg, og et saadant Begravelsesudvalg har vi stor Rædsel for, naar Talen er om Spørgsmaal, vi er meget interesserede i. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister, som jeg betragter som en meget praktisk Mand, vil, hvis Kommissionen nedsættes, give den en begrænset Arbejdstid, saaledes at de Resultater, der muligvis maatte komme fra denne Kommission, kan foreligge til næste Rigsdagssamling, saa at vi, naar vi forhaabentlig atter staar overfor en Lovgivning som den, vi her staar overfor, vil kunne drage Nytte af disse Resultater. Skulde Arbejdet trække længere ud, er jeg betænkelig ved Nedsættelsen af Kommissionen. Men under